

(శ్రీమతి చుండూరి రమాదేవిగారు)

‘ ఏం చేస్తున్నారండి! ’

‘ రండి కూర్చోండి. ’

‘ ఏమిటి చదువుతున్నారు? ’

‘ భాగవతమండి ’

‘ పిల్లలంతా యేమి? ’

‘ స్కూలు కెళ్లారు. ’

‘ కూరగాయలేమిటి? ’

‘ దోసకాయపప్పు, అరిటికాయకూర, చారు. ’

‘ అరిటికాయ వేపుడా! ’

‘ కాదండి పులుసువేళాను. ’

‘ ఆకామమ్మ గారింట్లో కూరేవండుకోరండి, ఎట్లా తింటారో. ’

‘... ..’

‘ ఆయితే యిదివిన్నారా? సీతమ్మ గారి అమ్మాయి మొన్న ఆరోజుల్లో కూడా మంచంపుచ్చు కొందిట, మేమెరుగం నుమండీ! ’

‘... ..’

‘ ఈమధ్య మీ ఆడబడుచు వచ్చినట్టుంది, అప్పడే వెళ్లారేం? ’

‘ ఆయనకు శలవులేదట. అందుచేత వెళ్లారు. ’

‘ ఆయినా యీకాలంలో నెలల తరబడి పోషించగలమా యేమిటిలే! ’

‘... ..’

‘ మీపెద్ద మేనకోడలికి పెళ్లయిందా? ’

‘ లేదు. ’

‘ ఇంకా యెప్పుడు చేస్తారమ్మా! నేనాయీడుకి ముగ్గురుబిడ్డల తల్లినయినాను. ’

‘... ..’

‘ ఆమీనాక్షమ్మ గారింటికి వెడతామా, మాటే మాటాడదమ్మా చదువుపంటూనో, నూలుతీస్తూనో వుంటుంది. అంతగీర్వాణ మేమిటో! ’

‘... ..’

‘ మీ అత్తగారేది! ఇంటెను చాకిరీ నీమీద వొదలిపెట్టి యెప్పుడూ తిరుగుతునే వుంటుండేం? ’

‘వెద్దవారు, ఏపురాణానికో, హరికథకో వెడుతూంటారు.’

‘... ..’

‘అయితే నిన్న మీ ఆయన నీమీద కేకలేస్తున్నాడెందుకూ?’

‘పిన్ని గారు, మీరువయసు గడచినవారు, మిమ్మల్నేమీ అనకూడదుకాని, గంటలకొద్దీ ఎందుకీ బాతాఖానీ? ఈ ప్రశ్న పరంపరలవల్ల వచ్చేలాభమేమిటి? మీరు కృష్ణారామ అనుకోరు. నన్ను అనుకో నివ్వరు. నేనేమీ అనలేక మూకీభవంగా వున్నకూడా మీరు గ్రహించరు. మాయింట్లో యేంవండుకుంటే మీకెందుకు? కామమ్మ గారింట్లో కూరలేకపోతే మనకేంనవ్వు? సీతమ్మ గారిపిల్ల మంచం పుచ్చుకుంటే మనకేం? ఈ ఆప్రస్తుత ప్రసంగంచేసే కాలంలో దేశానికుపకరించే పన్నెడైనా చెయ్యకూడదూ? నూలు తీయటంకాని, సద్గ్రంథ కాలక్షేపంగాని, పిల్లలకు విద్యా భ్యాసంచేయుటగాని యింట్లోకూచొని చేసేపనులు లక్ష్యమైతాయి. అటువంటి దేదైనా చేస్తేచాలా వుపయోగంగా వుంటుంది.

మొన్నమావారు కోపపడిన కారణమడగటం మర్యాద యెరగనిమాట. మీ ఆయన జీతమెంత? మీరు కట్టుకున్నచీర చాలా బాగుంది. ఖరీదెంతా? మీ ఆయన నీమీద ప్రేమగా వుంటాడా? ఉంటే నీకుపిల్ల లెందుకు పుట్టలేదు? పుడితే ఒక్కడే పుట్టాడే? చాలామంది పుడితే అంతమంది పుట్టారే? అంతమందినీ ఎల్లాపోషిస్తారు? కూరలోపులుసు వేసుకోరే? - ఎందుకోచ్చిన బాతాఖానీ. ఇట్లా వృధాచేసే కాలంలో రాత్నం వడకండి; మీపిల్లల చేతవడికించండి; వార్తా పత్రికలు చదివి ప్రపంచ పరిస్థితులు అవగాహనం చేసు కొండి; ఆప్పడాలు, వడియాలు, చారుపాడి, సబ్బులు అన్నీయింట్లోతయారు చేసుకొండి; గృహోప కరణమైన సామగ్రులు, గృహాలంకరణకైన తేనులు, చిత్రలేఖనము, హృదయానంద కరమైన సంగీతము, అత్మవికాసము కలిగించే సద్గ్రంథ పఠనము ఇటువంటివన్నీ జీవితానికి ఉపయోగ కరమైనవి. అంటేగాని, పొరుగిళ్ల పెత్తనాల వలన లాభమేమీలేదు. “పగటిపెత్తనం పనికి చేటు; రాత్రిపెత్తనంనిద్రకు చేటు” అన్నారు. పైగా మీనాక్షమ్మ గార్ని గర్వమంటున్నారు. ఆమెచాలా వివేకవతి, నిగర్వ చూడమణి. ధనవంతురాలననే గర్వమినుమంటేసాలేదు. మీస్వభావానికి సరిపడక అట్లాఅభిప్రాయ పడ్డారు. ఇకనుండైనా అనవసరప్రశ్నలతో పరులను విసిగించకండి. ఇల్లకతినంగా అన్నానని కోపముంచుకోకండి, ఈ అలవాటు మీకేకాదు. చాలమందికుంది. ఇటువంటివి అమర్యాదను, నాజూకులేమిని నూచిస్తాయి. ఇక వంటవేలైంది, శలవు.’

కలియుగమున గుణవతులగు
 చెలువలు “గృహాలక్ష్మి” నేవల జేయుచుఁ దమ వే
 రులు కే. యక. కేసరి వ
 ర్వులు వ్రాయఁగఁ దెలియఁ ఒడుదు రుర్వి శుభముఁగఁ.

— తాటిపర్తి వెంకటసుబ్బారావు.